

Mojolentik mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:
Egész évre 12 ft. fél évre 6 ft., év-
negyedre 3 ft. o. é.Helyben előfizetheti Demjén L. és Keresz-
tesy Pál urak kereskedésében, hol egyes szá-
muk is kaphatók.Szerkesztői szállítás: belső-fordulóca 122. sz.
Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet
hátsó részében.

KOLOSZVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPIR.

Hirdetési díj: öt hasábol garmond sorát 8 kr
s egyszeri beiktatás után 30 kr. belyegedj.
Hirdetéseket felvételnek: Helyben: a kiadói hivatal-
ban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papir-
kereskedésében. Pesten: Zeisler M. (királyutca
60. sz.) Bácsban: Haasenstein és Vogler (Neu-
stadt 11. sz.) Oppeln: Aljoschna (Wollzeile 22.
sz.) Rudolf Mosse off. Zeitungs-Agen (Stadt Seiler-
straße 2.) Süddeutsche Annoncen Expedition Stuttg.
Nyiteltéri oszlopok: soraitan 20 kr. előleg be-
küdése, mellet a szerkesztőséghez, címzettnek.
Előfizetések s hirdetési díjak a vidékről a
szerkesztőséghez küldendők be.

Előfizetési feltételek

„Kolozs. Közlöny“

1872-iki folyamára:

9 óra: 9 ft. o. é.

Fél évre: 6 ft. o. é.

Évnegyedre: 3 ft. o. é.

Az előfizetés minden hó 15-től megújítható.

Előfizetéseket helyben elfogadják a szerkesztő-
ség, Demjén László ur könyv- és Keresztény Pál

-oszerkesztői szállítás: belső-fordulóca 122. sz.

Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet

hátsó részében.

A „Kol. Köz.“ szerkesztősége.

Kolozsavart, ápril 4-én.

(Ss.) A „Kelet“ tegnap (számban) (Sz.)
beállt történetnek, hanem ép oly kevés szerencsé-
vel, mint a multkor (L-t), ki a ferdités foszlányai-
ból összeférőztet syllogismussal csakugyan fel
nem találta a bölcsészek követ.Az előtérten azon kezdődik, hogy a „Kolozs-
vári Közlöny“ nek a magyar alkotmányküzdelem
történelmében „szép lap van fönntartva“;
elmondatik, hogyán szált leányára, s hogy e
miatt alapít egy „szellemi és tekintélyi consor-
tium“ a „Kelet“-et, melynek szerkesztője „csak
egy eltörpülő parány“. Ebben a históriában van
igazság is, például az, mit (Sz.) a „Kelet“ szer-
kesztőjéről mond, kinek az alkotmányos küzdelem
korában 1860—1867. még a hangja sem jött
volt meg, míg azok a fitymálva emlegetett leány-
ágiak tetleges részt vettek az alkotmányos küze-
lemben részint magában a „Kol. Közlöny“-ben,
de főleg az ország pesti főorganumaiban, akkor is,
midőn a legtöbbben mélyen elhallgattak vála. Ez a
különbség a „Kelet“ új erői, s a „Közlöny“ pub-
licistái között.Nó, de azt mondja (Sz.) ur, hogy a „Kelet“
szerencsés volt a legjobbak támogatását meg-
nyerni. Ez ugyan nem igen látszik meg rajta, s
„szellemi és tekintélyi consortium“ ugyan meg-
járta, midőn ezeket a „legjobb“ erőket állította a
síkra: működésük óta annyit ártottak a Deákpart-
nak Királyhágon innen, hogy az tíz ellenzéki „Ma-
gyar Polgár“-nak is becsületére válnék. Különb
hova is jussón egy olyan lap, melynek munkatár-
sai így irnak még ma is: „a pártérdek termé-
szetesen a legelső levén előttünk“.

TÁRKA.

PÁRTKÜZDELMEK.

(Korrajz.)

Írta:

Komáromy Ferencz.

X.

Lázár István uramnak sejtelve sem volt arról,
hogy Gábor diák uram minő kelezésbe jutott.Vette ugyan észre darab idő óta, hogy a fia-
nak esze nincs egészen helyen; hallott, sőt sejtett
is olyasmit, mióta mindenki beszélte a városban,
hogy ő kegyelmének a szép Ilona megzavarta fejét;
kockáztatta is már nehányszor a Cserei Mihály
uram szabadon bocsátását kérni. De azért még
eddig kötelessége körül nem tanúsított hanyagsá-
got. Ha olykor méla bus tekintetével találkozott is
a jó gyámtya, de szigoru hivatalnok, vagy ellette
titkos sobaját, megelégtült mindig a tréfás megjeg-
zéssel, hogy Gábor deák uram hobortos kezd lenni,
és ezen szokatlan, bár nem rendkívüli, vagy ter-
meszetellenes jelenségeknek valamely fontosságu
következményeket nem is tulajdonított; most azon-
ban ezer villám és háború!... a fiu nagyon is
megfeledezett kötelességéről, nem jelentette magát
a megrendelt órában! Az éjjli őrzőjét ideje eltelt,
az idő éjjelhez közelget, még sem jelentette ma-
gát! Vacsora után a várat elhagyta és azóta...
ezer békó és kurtavas! ez több a többinél! ez ha-
nyagság, ez engedelmesség, ez fegyelemsértés!!Lázár István uramnak mogorva magas hom-
lokán aggályteljes redők váltakoztak, kevés idő
mulva azonban — szelidebb hangulattal — foly-
tatta. Nem!... nem... ily goromba vétséget ő
nem követhetett el. A szép hódvilágos est, s az a
kis boszorkány, ki, fogadni mernék, hogy abla-
kába színtén a holdat bámulja, lecsalták őt a vá-
rosba. Látni őt!... vele ábrándozni!... gondolta
magában a fiu, s mielőtt idejében visszatérhetne,
valamely véletlen szerencsétlenség érte. Darab idő
óta gyanus egyének jönnek, mennek a boszorkány
tanyája körül. Mióta a török ismét behozta Bar-
csay Ákost, ez a sok sóprédék, bitang nép ismétUraim! az ilyen elvekkel nem „szereznek“ a
„Kelet“-nek fényes lapot a magyar napisajtó törté-
netében. A melyik Journalista nem az igazságot
szolgálja, s nem a haza, a nép, hanem a párt ér-
deke a legelső előtér. Az „dolgozhatik“ az „úr-
szólójében“, de nem tartozik a nemzet nap számo-
sai közé, s nem fogta fel a szabadsajtó hivatását,
feladatát.Benne levén a „Kelet“ a támogatás kellő kö-
zepében, minket is még akár ajándékozní két tá-
masszal, de bővebben e dolgot feszegetni nem
akarja. Ugyan hagyjon fel az alszerénységgel, csak
mutassa be a támaszokat, hadd gyönyörködhes-
sünk bennök! Ha a „Kelet“ bevallaná, hogy tá-
madtak a „Közlöny“ ellen tíz felől is, s az „eszkö-
zöket“ sem válogatták, akkor igazat szólna; de
ilyesmit ki várna az ő megtestesült igazságérzeté-
től. Lesz idő, midőn tükröt tartunk a „Kelet“ elé,
s abban majd megláthatja a megalakulás történetét
is a „gyűlölködés“ episdójával egyetemben.Azt mondja a „Kelet“, hogy mi a városi
szervezés ügyében a felekezeti separatizmussal és
az ő conservatív reactional fogván kezelt egyenesen
a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényozók
ellen léptünk fel, s midőn a parlamentarismust lelt
kockázatva csak azzal állottunk elő, ne bántsák a
szegény baloldalt a deákparti lapok, mert a tulás
semmiben sem jók a városi szervezetek.A „Kelet“ legjobbjai mesterek a ferditésben.
Szerencse, hogy a ki itélni akar a „Közlöny“ fe-
lett, az kezébe veszi e lapot; nekünk ennél többre
nincs szükségünk. A ki lapunkat olvasta, tudja,
hogy a városi szervezés ügyében azoknak nyitot-
tunk tért a felszólalásra, kik tisztelettel hajoltak
ugyan meg a szentesített törvény előtt, annak in-
tentióit is szem előtt tartták, de meggyőződésüket
nem rendelték alá a mellékes uton megindított mi-
nizsteri nézetnek, hanem a törvény szellemében, s
férfiasan védtek a város, a polgárok jogait a Kor-
mánynak a másébol kedveskedő kolozsavári képví-
seit-többsége ellen.A veszélyeztetett parlamentarismus érdekében
hetek óta szól a „Közlöny“, előbb tette ezt, mint
a Pestről cikket váró „Kelet“ tehette, meggyő-
ződhetik erről mindenki, ha a „Közlöny“ mult he-
tekbeli számait végiglapozza; meg fogja találni
ezekben azt is, hogy mi a lehető leghatározottab-
ban bíztattuk az ellenzék eljárását, s a minisz-
terelnök által márt. 28-án használt érvek közül is
nem egyet már hetekkel azelőtt a vita sorompóiba
állítottunk. Ezekből is meglátszik, milyen szeren-fennhordozza fejét, sőt éjjenként hazakutak rabol-
nak, s zsákmánnyal terhelten száradnak vissza a
havasba. Ha megtámadták... ha elküldönte le-
győzték volna!... Ezer villám és háború! gyám-
fiam veszélyben! után kell látnom! magam veszem
át az őrzőjét vezényletet.Lázár felövezte kardját, Andort, öreg szol-
gáját sürgős rendelettel a kopjások őrtanyájára kül-
dötte s tizenkét főből álló fegyveres őrcsapatával
csakhamar a várból leindult.Cserei Mihály né asszonyom lakása előtt ha-
ladván, kissé meghökken, hogy az oldalszoba
ablakából világ derengett az utcára.— Hm, hm — gondolta magában, itt még
nem alusznak — azután vasmarkát az utcaajtó
kilincsére nyomván folytatta — csukva van; de
mit is gondoltam, a vén róka a hüvösen kuttog, az
asszonyok pedig zárt ajtóik mögött nem szoktak éji
látogatókat fogadni.

Tovább haladott.

A legférbébb eső utca szögletén, ablakából
azon csapásoknak, melynek vendégzobáját s az
abban lefejtett jelenetet előbbi fejezetünkben leirtuk,
ismét világosság tűnt föl előtte. Erdekkel és nyug-
talansággal gyorsította meg lépteit s néhány pilla-
nat teltevel a lármás nagy teremnek ajtója előtt
megjelent.— Ezer békó és kurtas vas! ki tivornyázik
itt ily késő időben?! kiáltott föl hévvel s az ala-
csony tölgy ajtót berugta.A mulatózók, kik részint a szombatosok
szolgái, részint serleges cigányok voltak, a hátulso
ajtón menekülvén, ugy széljel szaladtak, hogy a ka-
tonáknak alig sikerült egy-két lézengőt kézre keríteni.— Hová tetették gyámfiamat!... szól Lázár
hevülten, s az elébe vezetett szombatos szolgákkal
a „benignum eximent“ helyből megkezdendő vala,
midőn közlőrl (az általunk ismert vendégzobából)
hallzó kardosattogás megragadja figyelmét.Lázár egyetlen gyors „fél jobb“ után ott te-
rem, öklével bezúzza a rózsaszín függönyös abla-
kot, a tört részen keresztül fejét előre tolja, a
rózsaszín illat kellemetlenül érinti ugyan érzékét,
de azért tudnia kell, hogy mi történik a szobában,
daczára tehát e pillanatnyi kellemetlenségnek figyel-
mesen körül néz s egyszerre fölkiált.ésétlen egy történész meg krónikás a „Kelet“
(Sz.)-ja.Melyik oldalon található a „felekezeti sepa-
ratismus“ sőt „intolerancia, ezt Kolozsavart min-
denki tudja, úgy azt is, hogy az „ő-conserva-
tívok“-at a „Kelet“ legjobbjai közt kell keresni.
Tartsa meg tehát a „Kelet“ szövetségeseit s vegye
vissza a „perfid gyanúsításokat és alaptalan rágal-
makat“ mint saját tulajdonát, mert ime fennebb
kimutattuk, hogy ferdités ferditésre halmaz! Mi e
részben az itelethozatal bátrán reá bizzuk nemcsak
a deákparti, hanem az ellenzéki olvasóközönségre
is, mert bizzunk abban, hogy a „Közlöny“-t és „Ke-
let“-t összehasonlítók egyről egy könnyen felá-
llandják a szemenszedett ferditéseket, ráfogásokat.A „Kelet“ cikkeit végén azon sajnálkozik,
miért nem valljuk be őszintén, hogy a „Közlöny“
„kezel fogott az ellenzékkel és segít annak a Deák-
párt politikájának megostromlásában“. Midőn (Sz.)
e sorokat leírta, színtügy asztalán látta már a ke-
gyelmes pecsétet: dicsőró levelet. Nem fog meg-
jóni! Azt hitte ő, hogy okos dolgot tett a pa-
pírra? Korántsem, csak szobása szerint ügyetlen-
kedett, gyanúsított!Lám mi az önk és a „legjobbak“ kedveért
bevalljuk töredelmesen, hogy szeretnénk kezét
fogni az ellenzékkel. Ez a közfogás nagy áldást
hozna a hazára, ha a i. válvétve elérhetnők azt,
hogy mindkét rész túlzót, ügyteleneit, kik már is
annyit ártottak a nemzeti ügynek, a hazának, köl-
csönösen elhallgattassuk; abban is szeretnénk
velők kezét fogni, hogy a reformműveket előbbre
vigyük; sőt még abban is, hogy mi deákpartiak
ne dobáljuk szárral Kössuthot, Ghyeyzt stb, ők is
tiszteltetel szójának Deákról, Andrásyról, Mikó-
ról stb. — azt hiszem, hogy ezzel is csak nyerne a
nemzet a választások küszöbén s a pártok sem
veszítenenek.A „Kelet“ bizonytalán ebben is eltérő nézettel
bir: ő a túlzást szereti, mi nem; — ő a Deák-párt
politikájának ostromára indít minket is, míg mi oda
szeretnénk hatni, hogy a választások idejére minél
kevesebb olaj öntessék a tüzre s ebben értsünk
egyet az ellenzékkel; ő minél hevesebb pártharcot
óhajt, mi a szenvedélyek csillapítására igyekszünk
hatni. Am itélni a közvélemény, melyik modor a
helyesebb, melyik ut hasznosabb a hazára?Mit fogunk mi megostromolni? Azt a nyegle
önhittséget, mely másoktól kölcsönzött tollokkal
kegyeskedik, még is szellemi Olympuson képzeli
magát, de különösen azokat fogjuk megostromolni,— Itt a fiu!.. Nagyon nőjen kend vitéz
hadnagy uram!.. Előre a ki lelke van, ne hagyja
kend magát!.. Ide legények, itt vannak a jó madá-
rak, kerüljétek meg a házat!— Csak hogy megtaláltam, folytatta, nem
titkolható örömmel és elragadtatással — oly dere-
kason verekszik, hogy rögtön hadnagynak neve-
zem, de előbb segélyre sietek!Lázár kardot rántott s óriási erővel feszítvén
hátát az ajtónak, ajtóstól kardostól egyszerre nagy
robajjal a szoba közepén termelt, s a tulnyomó
számában elbizakodni kezdett, sóprédék hadat
szabadalni kezdte.Gábor deák uramnak álma nem sokáig volt
háborítatlan. Láttuk Zinkát, hogy Cserei Mihály
uram megszabadítását maga is óhajtván és pártol-
ván, minő változtatást eszközölt a tervben s ki-
vitelben. Láttuk, hogy megpillantván a várbeliék
közeledését s azonnali menekülésre gondolván az
álomtól lebilincselte ifjura vonatkozólag, miként ren-
delkezett a felzúdított szombatosoknak; kik hozzá
látván azonnál a parancs teljesítéséhez, első pilla-
natokban úgy tetszett alvó leventéknékné, mintha
bérnyilkosok a fölött vitatkoznának, hogy meg-
gyilkolják-e őt vagy békóba verjék? Mintha egyik
jobbra égo maglya felé, a másik balra vérpadra
ragadtán, s végre, mintha vállán ragadná valaki,
hogy mint hullát hurezolja magával. A durva kezek
érintésére azonban csakhamar föl pattantak szemei;
fiatalsága győzött, a különbenis kis adagban élvezett
álomtól fölött, kiragadta magát a durva vas markok
közül, egy lépést hátrált s gyorsan kardot rántván,
hévvel támadta meg elleneit.De a tulnyomó erővel szemben vitézségét és
bátorságát rövid ideig érvényesíthette volna, ha
épen a legsürgetőbb szükség pillanatában nem
robban be az ablak s nem harsan meg a szabadíró
igé „előre előre vitéz hadnagy uram!!Zinka látván, hogy a megrémült pártfelek
hátrálnak, hogy a berobbant ajtóval kétszinkedése-
nek és csalfa tervének fellegvárát rommá dűlede-
nek, maga is hátravonulni kezdett, de a fulke fűg-
gönye előtt egyszerre megállt, gyorsan visszafor-
dult, fejét magasra emelte, tájékozó ajkakkal és
dühöl szikrázó szemekkel kiáltott vissza Lázárhoz:kik a pártérdeket helyezik a közérdek fölé s nem
is sejtik, hogy alkotmányos országok csak akkor
lehet a pártérdek jogosult, ha a haza javának szol-
gál s ezért ennek mindenkor és mindenben alá-
rendelendő. A „Kelet“ jelszava a pártérdek a „leg-
első“ — a miénk a haza és nemzet érdeke
mindenek fölött! Ez képezi közlünk a választá-
sálat. Ennek földerítése a haszon abból, hogy a
„Kelet“ a „Korunk“ túlzásának védelmére sietett
s tapintatlanságának újabb jeleit adta, midőn a
hozzá nem is szólott „Közlöny“-t megtámadta, mi
közben saját gyámoltalanságát, s különös elveit
leplezte le. Bámuljuk! gyönyörködünk!

Orosz fenyegetések.

Az orosz sajtóban ismét nagyon harozias hangulat
mutakozik: elérkezettnek véli az időt, hogy a czár biró-
dalom, Németország példájára, százados érdekeit valósá-
sa. Különös ügyemet érdemel e tekintetben a pétervári
„Brzevija Viedomosti“ újabb cikke, melyben a franczia-
német háborúra visszapillantva, konstataja, hogy Orosz-
ország viszonyát Németországhoz nem lehet egyszerű
semlegességgel nevezni. Ezt maga Vilmos császár is beis-
merte, midőn egyedül Oroszországnak s nem egyszerű-
mind a többi hatalomnak is, háláját fejezte ki. Orosz-
szág a háború alatt fontos szolgálatakat tett a poroszok-
nak, melyek költséggel és áldozatokkal jártak, s ennél-
fogva jogosan követel viszonzószolgálatot a neki lekötözött
Poroszországtól. Joga van, Poroszország példájára a po-
litikája által előirt üzleket felé közeledni s a törekvésben
Poroszország támogatására számítani. Eddig csak szép
szóval tartották, de meddő ígéretek, mitsem nyomnak a
politikában, s a feleke-tengeren kivított apró előnyök még
nem nyújtanak elegendő kárpótlást a tett szolgálatokért.
II. Katalin ideje óta — mondja szerző cikke továbbí fo-
lyamában — Oroszország egy lépéssel sem haladt előre.
Mialatt az orosz kormány az idegen nemziségeket a bi-
rodalomba kebelezte egészen megelégedett arról, hogy
még vannak oroszok, kik zsarnok idegen kormány alatt
nyögnek. Oroszország sokat tett keleti fajrokaiért, de
saját vérelért, a galicziai, bukovinai és magyarországi
oroszokért, kik ez idő szerint a lengyel magyar, német,
sőt még román járom alatt is többet szenvednek, mint
valaha, még nem tett semmit. Pedig ép most volna ideje,
hogy Oroszország végre megelégedjék, elhagyott fiairol.
Nemzetközi viszonyaink kedvezőbbek, mint bármely más
nemzeté, egész Európában nem találunk hatalmas ellenfélre.Németország mitsem tehet ellenünk, midőn oly-
célók eléréséről van szó, minőket ő is csak a mi se-
gélyünkkel fogantatosított. — Franciaország erejét a hadi-
sarcz és hadseregének újraszervezése veszi igénybe.
Azoufólul a revanchetörekvések megkötik mindkét had-
viselt fél kezét. Angliát eléggé foglalkoztatja India, a feni
mozgalom, az „Internationale“ s az Alabama-vizsálya.
Teljesen szabad keze egyedül Oroszországnak van, mely
a 15 évi reform-időszakot kellően felhasználta. Az 1853-
ki és 1872-ki Oroszország között nagy a különbség.Üritsed! üritsed csak fenékgig a diadal
mámorító kelyhét, szívtelen börtönmester!... a
koczká számódra hatot vetett föl!.. rajta!.. rajta!..
de mi, igazhitűek, fementével dicsejkük a napot!..
ő meg fog szabadulni!.. mert kigyót melengelsz
kebledben!.. hahaha!..Göröcsös nevése közben összerokadt, de a
szombatos pap közelében volt, karjai közé fölfogta
és sietett terhével a fülkén eshosszu folyósón kereszt-
ül akertbe, s onnan a havasi tanyák felé menekülni.Lázár István uram fájdalommal észlelte a főbb
czinkosok menekülését és hogy őket a távolság
miatt kardja élével többé nem érintheti, gyorsan
visszafordult tehát és harczhévtelen szólt kopjá-
saihoz:— Fink!.. husz arany a díj, ki Zinkát és a
szombatos papot élve visszahozza!..A kopjások közül csak kettő volt jelen, kik
a menekülők után rohánván, eltűntek a fülke fűg-
gönye mögött; de nem ismervén a titkos kijárást
és a hátulso folyósóban pokoli setétség lévén, tá-
jékozni rögtön nem tudván magukat, csakhamar
áldozatai lettek a szombatos pap hosszú és éles
késének, melyet a szombatos pappá áttöltözve volt
Blank Sámuel uram tájárja alatt övében szokott
hordani.A kopjások nagyobb része pedig, mint lát-
tuk, Lázár István uram parancsa folytán, kezdetben
megkerülte a házat, s a hátulso kijáráshoz sietett.Ezen pont lett most a tulajdonképeni és he-
vesebb küzdelem színhelye, mert a szombatosok is
óvatossok voltak és nagyobb erővel a visszavonul-
ást fedezték.Innen folytonos kardosattogás, fegyverdurra-
nás hallzott, de az ő segélyével és számosabb
volutknál fogva sikerült a szombatosoknak vezérük
a szombatos pap, helyesebben Blank Sámuel Köré
seregelve, őt és Zinkát megmenteni, s a vissza-
vonulást néhány pártzimbora veszteségével, ki-
erőszakolni.A csata-lanyább lett, a mint távolabb vo-
nult, míg harcziáj; szitkok, rivalgások, s az oly-
kori fegyverdurranás egyaránt elmosódik a késés
távolban.

Nemzeti öntudatunk megszilárdult, úgy, hogy az orosz publicista már a Kárpátokra mutathat, s azon olasz hazafi példáját követheti, ki a tétovázó Victor Emánuelnek azt mondá: „Cnak bátran előre, Sire, bátran előre!”

Párbeszéd Thierssel.

Arnoult Eugen, a „Patrie” egyik munkatársa, ki hosszabb távollét után közelebb tért vissza a keletről, következőleg adja elő Thierssel tartott beszélgetését:

„A mi szerepünk Európában, — modá Thiers — mig visszaadatunk ismét önmagunknak, nem lehet más mint a tüzőlő s igyekeznünk kell elnyomni minden gyújtogatást, a mely egy vagy más oldalról megkísérletének. Jelenleg még csak lábadozási állapotban vagyunk, és minnek sem szabad zavarnia ezen lábadozást, mely, hála Franciaország egészséges szervezetének, remélem, rövid tartamu leendő. Midőn Franciaország alszik jól alszik; s ha ébred, ébred szintén embertől; jelenleg épen ébredőben van, és én a legbékésebb értelemben vezetem ezen ébredést. Azok, akik boszuállásról beszélnek, nem tudják mit mondanak. Ez kétségtelenül keserű labdac, azonban le kell nyelnünk.”

„Jelenleg minden erőnköt oda kell irányoznunk, hogy szilárdítsuk hitelünket, fejlesszük ipar- és mezőgazdasági segédforrásainkat, melyek különben most is a világ legduzsabbjai közé tartoznak és helyreállítsuk Franciaország egykori prestigiumát. Szükség, hogy a világ békés uton vegye tudomásul, miszerint Franciaország még mindig létezik és bír némi súlyal a világ mérlegében. E célból igyekezem én mindenek fölött oda, hogy jó karba helyezzem a pénzügyeket és hatalmas hadsereget teremtsék. A nagy hadsereg roppant ténnyel jár, de szemben az európai államok napról napra fenyegetőbb fegyverkezésével, Franciaország sem maradhat lefegyverzetlen, neki is fen kell tartania rangját, mint katonai hatalom.”

„A hadsereg hangulata kitünő. Jelenleg 130 ezer emberem van, kik a közelebbi tizenhét hónapot barakkokban éltek át; ez kemény iskola, de minő emberek kerülnek ki azon iskolából és minő hatalmat fejthetnek ki ezek!”

„Helyzetünk tekintetben sokkal jobb mint a császárság alatt, mert korábban a gárdát kivéve, nem volt egyetlen ezred sem, mely a szó valódi értelmében szervezve lett volna. E 130,000 ember után, kiket én egy föltűnő hadsereg magának tartok, más 130,000 ember fog ugyanazon kemény iskolán keresztül menni s így fokozatosan olyan hadseregünk leendő, a melyriként fogja pártját.”

„Itt félbeszakította Arnoult az elnököt s kérdé tőle ha vajjon a felszerelés megfelel-e a legénység hangulatának és képzettségének. — „Erre minden habozás nélkül igennel felelek, mondá Thiers. Puskáink, miként maguk a poroszok is beismerik, a legjobbak minden jelenleg ismert tlynemű löfegyverek között; várágyuink száma a legóriásibb s tábori ágyuink napról napra szaporítottak. Új ágyuink messzebbre hordanak mint a poroszokéi; katonáink a céllövésben ugyan még nem teljesen gyakoroltak, azonban rövid időn ez irányban is ki lesznek képezve. Mi azonban békét, békét óhajunk s békében akarunk élni egész Európával.”

Arnoult ellenvetette itten, hogy ezen békét a melyet oly erősen hangsúlyozott a francia köztársaság elnöke, Németország rövid időn talán ismét megzavarhatja. Felemlítette neki, hogy Bismarcknak két milliárdnyi összeg áll készen rendelkezésére a pénztárban, hatalmas hadsereg fölött rendelkezik, melynek legyőzhetőségét erősen hiszi, emellett biztos az osztrák magyar államnak, valamint Olaszországnak s talán Egyiptomnak is szövetségéről, mely utóbbi Törökország hódítására indulna; biztos végül Anglia barátságos semlegességéről.

Nem lehet-e attól tartani, folytatá tovább Arnoult, hogy Bismarck mindezen előnyök biztos tudatában, megkezdje régóta dédelgetett támadási terveit Oroszország ellen? Mindenki előtt világos ugyanis, hogy Bismarck ép oly elkerülhetlennek tartja ez idő szerint a háborút Oroszországgal, mint tartotta 1866 után. Franciaországgal.

„Mindez, válaszola Thiers, nagyon problematikus: ami a két milliárdot illeti, ez már jelentékenyen lepadt; mert kevesen tudják, mily roppant kiadásai voltak Poroszországnak a háború alatt, én azonban biztosíthatom önt, hogy e két milliárdból misem marad. Az azonban nagyon valószínű, hogy Bismarck a még hátralévő három milliárdtal szándékozik háborút indítani, mi mindamellett eleget fogunk tenni kötelezettségeinknek; mert meg vagyok győződve, hogy birünk még elég súlyllyal Európában a háború megakagályozására, hadseregünk rövid időn fog valamit nyomni a serpenyőben.

„Hadseregünket rozslu itélték meg a közelebbi vereségek után s bármit beszéljenek, tisztjeink még mindig a legértelmesebbek és a legerélyesebbek egész Európában s most, hogy szigorúan munkához láttak, felül fognak mulni minden más tisztjart. És a katonaság! Minő tűz! Minő vítérség! Minő dühvel mily legyőzhetetlen hatalommal harcoltak a katonák Páris alatt s győzték le minden akadályt. Ha másképen vezeték volna Páris védelmét, az egész porosz hadereg tönkrement volna falai alatt.

„Azonban térjünk vissza a jelenre, mondá az elnök, legyünk pénzemberek, földmivelők, iparosok és kereskedők s legyünk mindenekfelett egyek. Viszonyaink a a külhatalmakhoz kitünők, s napról napra szilárdulnak. — Mint hallom ön ismét visszatér a keletre. Ha utközben kérdezik önt, hogyan gondolkodom én, és mit csinálnak Franciaországban, ismételje nekik, a mit most mondtam, s tegye hozzá, hogy Franciaország hegeszti sebeit, tanul, dolgozik nem háborúra, de békére, a világ és saját nyugalomára.”

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, április 3. 1872.

Az anyamasszony nem mer! Talán tulozni? Oh nem-igazat szólni, mert a „Kölöny” kiadta a rendeletet. Csak bátran ki vele! Élni kell azzal a logikával, ha philosophot játszanak: abból, hogy valaki a tulzástól óva int arra, következtetni, hogy a másik fél tulzástól helyesli, kissé furesa philosophálás. Különböni mi a „Kelet” engedelmeivel azt tartjuk, hogy vannak a hazának olyan érdeműs fia, kiknek tettei oly magas pedestalt képeznek a nemzet tiszteletében, hogy oda a zöldellő élcsek soha fel nem érnek; az ilyen férfiak nem szorulnak

hízelgésre, nem gyarló szavakkal való védelemre s mi — ismét a „Kelet” engedelmeivel, ezek közé számíljuk Deák Ferenczet, Mikó Imre grófot: a hazafiai érdemek pánczélljáról nyomtalanul pattannak le az újdonságok mérges nyilai.

— **Sz. 1284. 1872. Hirdetés.** Azon tekintetbe veendő körülménynél fogva, hogy az izraeliták husvétjának másodnapja f. évben épen április 24-re esik, mely napon az általános költözködés szokott történni: nekik pedig ily névesség innep napon a költözködés vallási szertartásuknál fogva különösen tiltva van: tanács a másként f. évi április 24-én történni kellett költözködést másnapra, az-az április 25-ére teszi át. — Mely intézkedését a felmerülhető zavarok kikerülése végett s ahozi alkalmazkodás tekintetéből, ezennel jó előre közöndomásra juttatja. Szab. kir. Kolozsvár város közigazg. tanácsától Martius 25-én 1872.

— **Uj zeneművek. Táborisky és Parsch kiadásában,** Pesten a következő uj zeneművek jelennek meg:

Zongorára két kézre.

Lefebure-Wély Op. 54. Les Cloches du Monastère (A zárda harangjai.) Nocturne. 50 kr. **Liszt Ferencz.** Mosonyi gyászmenete. 1 ft 20 kr. **Richards B. Marie.** Nocturne. 50 kr. **Richards B. Am Abend (Estve.)** Romanze. 50 kr. **Tisza Aladár.** Gyöngyök a magyar nép dalaiból 2-ik füzet. Isten áld meg a magyart. Ne menj rózsám. Téli nyáron. Ez az én szeretőm. Repülj fecském. Megérem én. Az alföldön. Szeretnék szántani. 80 kr.

Táncok zongorára két kézre:

Fahrbach Philipp junior. 53-ik mű. „Erinnerung an Josef Strauss.” Keringő 80 kr. 75-ik mű. „Auf den Fluren” Mazurpolka. 50 kr. 77-ik mű. „Lazzi Polka.” 50 kr. 76-ik mű. „Die Prinzessin von Trapezunt.” Induló. 60 kr. **Rosenzweig A.** Chansonetten-negyves. 60 kr. **Seifert A.** 82-ik mű. Lach-Polka (gyors) 50 kr. **Strobl H.** Náhmaschinen-Polka (rezgő) 50 kr. **Tisza Aladár.** Besenyői lakodalmas csárdás. 60 kr. Ejnye, ejnye azt a betyárt. Csárdás 60 kr.

Zongorára négy kézre:

Tisza Aladár. Gyöngyök a magyar nép dalaiból. 2-ik füzet. Isten áld meg a magyart. Ne menj rózsám. Téli nyáron. Ez az én szeretőm. Repülj fecském. Megérem én. Az alföldön. Szeretnék szántani. 1 ft. **Tisza Aladár.** A fiatal színházlátogató. Választék, a magyar dalművek legkedveltebb dallamaiból. Két huszár. Kunok. Szép Ilonka. 1 ft 20 kr.

Dalok egy énekhangra zongorára, kísérettel:

Ábrányi Kornél. Öt magyar népdal. 1. Csak titokban. 2. Betyár dal: Jaj beh! szennyes az a maga kendője. 3. Beh szomorú ez az élet én nekem. 4. Betyár dal: Be sok falut, beh sok várost bejártam! 5. Erdő erdő sűrű erdő árnyában! 1 ft 20 kr. (Ezen eredeti, szép letételi, kedvelt dalok aként vannak zongorára alkalmazva, hogy azokat ének nélkül is elő lehet játszani, miután a dallamhangok a zongoraszérenben is befoglaltnak.)

Az összes itt elősorolt művek beltartalmuk tekintetéből is a legnagyobb elterjedésre tarthatnak igényt. A táncz, zeneművek mind igen dallamosak és a közkedvességnek örvendenek; kivált Fahrbach szerzeményei bár-

mely Strauss-féle zenemű szerzeményeivel kiállják a versenyt. **Fahrbachnak „Auf den Fluren”** című polka mazurkája az ideai farsang bájlain feltűnést okozott s ép ugy dallamossága mint tánczra gerjesztő hatásossága miatt Pesten úgy, mint Bécsben csaknem minden este közli-vánatra 3—4-szer játszott.

Apróságok.

— **Színész-Moecenas.** Hahn-Neuhaus gróf óriási vagyonát pazarlolt el, s utóljára, mint egy vándorszínész-társulat igazgatója végezte be pályafutását. Fényűzése tetőpontján remplini kastélyában egy 60,000 tal- lérba került színházat rendezett be, s a „Keresztesek” előadására meghívta Berlinből a híres színészt Iflandot is. Az előadás estvéjén, színésziünk belép öltöző-szobájába, s itt egy gyönyörű ezüst-pánczélt talál; a mint azt épen vizsgálja, megjön az emirnek öltözött gróf is. A mai szerepre való ez? kérdé a színész, igen de használ- hatja más szerepekre is, s csakugyan előadás után szobájába szállíták a nagy értékű teljes páncélszert. Remplintől Berlinig mind a gróf legszebb fogatai vitték Iflandot hazafelé s az utolsó négy mént, melyekkel Ber- lin utcáira hajtott be a kocsi-val együtt neki ajándé- kozá a pazar gróf.

— **Török udvariasság.** Egy török diplomata hosszasan társalgott Páris egyik legszelleműsabb aszo- nyával. Szó volt a többnejűségről is s a hölgy e szokást utálatosnak mondá. Ezt pofétánk — mond a török ga- vallér — azért engedi meg, hogy a török férfiak több nő- nél találhassák fel azon szép tulajdonságokat, melyek kedgyednél, asszonyom mind egyesítve feltalálhatók.

— **Nem állja ki!** Egy javithatlan gonosztevőt a közvérdőletheossziglani fogságra íteltetmi ajánlott; a védő-ügyvéd, hogy a bírák szívét megindítsa, főleg azon orvosi bizonyítványra hivatkozott, hogy a bűnös beteges- kedése s gyöngye testalkotánál fogva nem állja ki az életheossziglani fogságot.

— **A pokolból a paradicsomba.** „Don Juan” adták s ép azon jelenetnél, midőn Don Juan az ördögök pokolra akarják hurcolni, nagy taps támadt a galerián hivtáka darab hőst személyesítő színészt; eresszettek ne vigyetek a pokolra, hisz a paradicsomból (galériára) hinak — ugymond.

Nemzeti színház. Péntek, április 4-én „Hamu- pipóke.” Sziumű 4 felvonásban.

Árjegyzék a Kolozsvárt mart. hó 28-án tartott hetivásárról (első a mérő középar). Tisztábuza 5 frt. 80 kr. Elegybuza 5 frt. 20 kr. Rozs 4 frt. 10 kr. Árpa 3 frt. — kr. Zab 1 frt. 80 kr. Törökbuza 4 frt. 40 kr. Pityóka 2 frt. 50 kr. Marhahus fontja 22 kr.

Távíratí tudósítás a bécsi börzéről.

Márcz. 30-ról: 5% Metalliques 64 75. 5% Nemzeti kölcsön 70.50. 1860-diki államkölcsön 102.20. Bank- részvények 842. Hitelrészvények 34.350. London 110. 10. Ezüst 108.—. Cs. kir. arany 5.26¹⁰/₁₀. Napoleonodor 8.84¹⁰/₁₀.

Földtehermentesítési kötvények: Magyar 81.60 Temesi 78.—. Erdélyi 78.75. Horv.-Slavon 84.—.

Felelős szerkesztő: Sándor János.

3—3

[437]

Egy terjedelmes

gyümölcsös kert és szőlő,

Kolozsvárt, a Kányamálban, 6—7 hold nagyságu,

nyárilakkal, berendezett méhészettel eladó.

Értekezhetni Demjén László könyvkereskedésében Kolozsvárt.

Hirsch D. Troppauban

(oszt. Szilezia)

(435)

ajánlja használatra

üzleti-, levelezési- és hirdetmény-közvetítő irodáját.

Bizományok és pénzfelhajtások. — Mindenféle üzletek, házak és fekvőségek meg- vásárlása és eladása sat. — Üzletek, gyárak, fekvőségek, házak sat. bérbeadása és bérbe- vétele. — Hirdetmény-közvetítés a bel- és külföld minden hírlapjába. — Mindenféle hiva- tásu állomáskeresők elhelyezése. — Utazók és kivándorlók Amerikába szállítása. — Pénz- biztosíték mellett. — Felvilágosítás bel- és külföldi czégek és egyénekre. — A keres- kedelmi térre vonatkozó bármiféle ügy ellátása. — Mindenféle felvilágosítások. U. I. Csak oly levelekre lehet válaszolni, a melyekhez levélbélyeg van mellékelve.

Szalona és Disznószir

1—3

a legnagyobb minőségben kapható;

Lederer és Becknél,

termény és bizományi üzlet

Pesten.

József-tér, 5. szám.

Óvás hamisítás ellen!

Cs. kir. kivál. szab. újan javított, első amerikai és angol kiváltságolt általánosán kedvelt

Anatherin-szájvíz

POPP J. G.

Ezen, a bécsi gyógytani tanács által jóváhagyott és 22 évi gyakorlati által meg- próbált szájvíz, kitűnő szer minden ros szájbiz ellen, mesterséges és odvas fogak tisz- tításának elhanyagolása esetén s a dohányzász ellen; felülmúlhatlan szer belleges, könnyen vészó és koronként gyulladó foghús, skorbut, (különösen tengerészeken) csúszos és kőszvényes fogfájás ellen, a foghús lazasága és elhúzás eseteiben, különösen elhaladt korban, a midőn az átváltozás ellen rendkívüli érzékenységet nyer; főleg a fogak tisztítására szolgál, és hasonló jónak bizonyul a foghús rothadása ellen, rendkívül becses, midőn a fogak meggyógyulnak, a mely bajban főképpen. görvályesek szoktak szenvedni; szilárdítja a foghúst s jobban rápadóvá teszi azt a fogakra; fogfájás ellen óv és a fogkő igen gyakori képződése ellen is; a szájnak kellemes frissességét és üde- séget kölcsönöz, valamint tiszta izlést, mert a szívós nyálkasságot feloldja, a mi által ez könnyebben eltávolítható, tehát izlésválakist eszköz.

Egy palack ára 1 frt 40 kr. osztr. c. Gyógyulás posta úján 20 kr.

Növényi-fogpor.

Anyira tisztítja a fogakat, hogy naponta használatnál nem csak az anyira al- kalmatlan fogkő eltávolítható, hanem a már felférsege és gyöngédsége is gyarapodik. Egy doboz ára 63 kr. osztr. ért.

Anatherin-fogpép.

E fogpép, czérszerű sajtságnak becséhez képest, jogosan megérdemli a leg- jobb fog-szer gyanánt ajánlatni; mert használatáa s szájbán kellemes íz és enyhe tisedeség hogy hátra, mint kitűnő szent ros szájbiz ellen.

Nem kevésbé ajánlható e fogpép mindazoknak, a kiknek fogai tisztátalanok és romlottak, mert használatkor a fogakon ragadó, oly veszedelmes fogkő eltávolítható, a fogak mindig fehérek, a foghús egészséges és tömörtnek marad; igen czérszerű s szer- tengerészeknek és partí lakosoknak, valamint azoknak is, a kik gyakran utaznak vízen, mert skorbut ellen megóv.

Egy doboz ára 1 frt 22 kr. osztr. ért.

Fog-ólm.

E fog-ólm azon porból és folyadékból áll, a mely ódvos és nedves fogak be- állítására használatok, hogy eredeti alakukat visszanyerjék s a nedvesség továbbterjedé- nek eleje vételessék, a mely által az ételmaradékok lerakódása, valamint a nyál és egyéb folyadékok képződése, és a esontanlag lazaságának kiterjedése a fogizmokig (miből fogfájás ered) meggátolatik.

Egy szekrény ára 2 frt 10 kr. osztr. ért.

RAKTÁRAK:

2—4 Kolozsvárt **Wolff J.** dr. **Minz Gy.** Enkel J. és **Binder** gyógy- szerészek és **Karváty J.** Tordán: **Wolff** gyógyszerész. Déden: **Krémer Sámuel** és **Koth** gyógyszerész. Devén: **Konráti** és **Gergely** s **Legey** gyógyszerész. M. Váshelyi: **Fogarasi D.** Szászváron: **Leonhardt**. Szász-Négyben: **Tragott** és **Wachner**. Zilahon: **Weisz** gyógyszerész. Szilagy-Somlyón: **R. Tarsa** Ign. Szamosújvárt: **Placsin- tar** és **fin** gyógyszerész. Bellenben: **Bernardi** gyógyszerész. Bány-Hunyádon: **Holczner** és **Csikry K.** Balázsládon: **C. Schieszl** gyógyszerész. Borsmágyán: **Lányi J.** gyógyszerész. Nagy-Bányán: **Papp** gyógyszerész. Nagy-Károlyban: **Jellinek** gyógyszerész. Szinyér- Váralján: **Gerber** gyógyszerész. N.-Szébenben: **Sill Mih.** Müller gyógyszerész. Zoh- rer, **Steiner** Brassóban: **Fabik** gyógyszerész. Jekelius gyógyszerész. Segesvárt: **Teusch J. B.** Miskolcban: **Besterán**; **Diétrich** és **Eleischer**. Tergovits Ed. Nussbeck, **Textoris G. M.** Gy-Szt-Niklóson: **Mikó M.** Sz-Ujvárhelyt: **He- czázi Ern.** Temner E. Brassóban: **V. Müller** gyógyszerész iratnak.

Megjelent és Demjén László

könyvkereskedésében Kolozsvárt és általa minden könyvárusnál kapható:

Kolozsvár története.

Első kötet.

Oklevéltárral. (1) Ös. ó- és középkor. (513. Kr. e. — 1540. Kr. u.

Egy külön kötet világszerte rajzokkal. (36 tábla.)

Irtá **Jakab Elek.**

Ára 10 frt.

(327)

E mindez tekintetben nagy, epochális munkát itt hosszasan dicsérgetni és aján- lani feleslegesnek tartom, csak annyit kívánok megjegyezni, hogy Kolozsvár város e munka kiadásával magának maradóan emléket emelt. Siessen tehát e város értelmes t. közönsége, e munkát pártfogása alá venni és terjeszteti, hogy a nagyszorgalmú és szaktudós írónak minél több kedvet öntsen e munka folytatására, melynek legeredmény- része az utóbbkor története lesz. A ki megszerzte magának ezen 3 részből álló első kötetet, az bizonyára érdeklél fogja lapozgatni és benne buvátkodni, s a folytatást minden áron megszerzi magának.

Demjén László.

Ny. Gáman János örökösénél Kolozsvárt.